

Одговикаво Пресе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресе“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 2. АВГУСТ 1942

БРОЈ 40 — ГОД. V

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

За невољу бабу воде, кад девојке не находе

Лондон, августа. — Нагло отварање другог фронта на француској плажи код Дијепа, привукло је у Лондон многе америчке новинаре, па међу њима и познатог »стручњака« Кликербокера. У времену од 8 часова, кад је Кликербокер изашао из »Трафалтер« бара« па до 12 часова, послао је својој редакцији 20 дебелих каблогограма заливених оптимизмом вискија и отварању сезоне плаже код Дијепа. У пет сати по подне његов последњи каблограм био је кратак:

— Други фронт је затворен, због јаког ветра!

Агенција »Јунајтед Прес« одговорила је кратко:

— Тако је то! За невољу бабу воде, кад девојке не находе!

А ОНИ НИСУ

»Вашингтон Пост« констатује да су до сад само енглески генерали показали своју неспособност. Стога у будућности може врховно заповедништво над енглеском и америчком војском да се повери само Американцу. Како кажу снег пада, да лисице покажу траг.

КО ЋЕ КОМЕ ПРЕ ПОМОЋИ

Вашингтон, августа. — Како се сазнаје специјални Рузвелтов изасланик Бредли је на конференцији у Москви тражио као против-услугу за давање веће помоћи Совјетском Савезу, да се прими захтев Сједињених Америчких Држава за развијање веће активности Совјетског Савеза у Источној Азији.

Совјети траже помоћ од С. А. Д. а сад ево Америка тражи од Совјетског Савеза. Ко ће коме пре помоћи?

ПОСЛЕДЊА ВЕСТ

Лондон, августа. — Према последњим вестима сазнаје се да су савезничке трупе искрцане код Дијепа. стигле већ далеко у унутрашњост Француске у заробљеничким колонама..

SALTO

MORTALE!

Стаљин: Скачи, ја одговарам!

ПРОБАЛИ, ПА СЕ...

Лондон, августа. — После неуспелог англоамеричког искрцавања код Дијепа у циљу отварања другог фронта, Черчил је изјавио америчким новинарима:

— Ја сам вам лепо говорио, да се не искрцавате. Ми смо код Сен-Назера и Булоња пробали па смо упрскали. А ви хоћете по сваку цену. Сад сте се на лицу места осведочили, како то изгледа, па сад извол'те и други пут мечки на рупу.

РЪАВО САСТАВЉЕНА ТРУПА

Вашингтон, августа. — Америчка штампа надугачко и нашироко избегава да коментарише неуспех дилетантске трагикомедије код Дијепа. Али како ипак неко мора да је крив, Американци су уверења да је неуспех проузашао из тога што је позоришна трупа била састављена из сувише много статиста који су требали да преузму главне улоге.

Или се можда европској публици не допадају амерички комади!?

НЕКЕ СИТНИЦЕ

»Њујорк Хералд Трибујн« доноси: Уједињене нације имају »извесне тешкоће«: проблем Индије, Арапи, други фронт, — тонажа, Стаљинов реуматизам, парализа енглеских генерала и још неке ситнице.

ВАВЕЛ ДАЈЕ САВЕТЕ

Кујбишев, августа. — У Москву је био дошао и Вавел где се саветовао са Ворошиловом, Тимошенко и другим совјетским командантима.

Кад је Вавел дошао да даје савете Совјетским командантима, онда можемо очекивати од стране Совјета заиста »Вавеловске успехе«.

СЈАШИ КУРТА ДА УЗЈАШИ МУРТА

Агенција »Рајтер« јавља да је генерал Александер наименован за наследника Очинлека на положају врховног заповедника на Средњем Истоку.

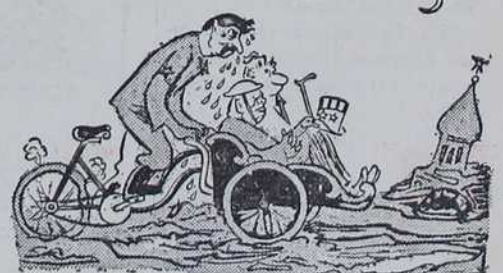
Да би оправдао себе Черчил је сменио Очинлека. Као што је у своје време сменио Вавела, затим Очинлека, па Ричија и сад

је сменио опет Очинлека. И место неспретњаковића довео је другог још већег, који се истакао својим славним бекством из Денкерка и Бурме. Овде је, дакле, уствари, дошла до изражаја народна изрека »Сјаши Курта, да узјаши Мурта«.

СТАРА ИСТИНА...

Ко другоме јаму копа...

Капитал и рад

ВЕЛИКО ПОВЕРЕЊЕ

Њујорк, августа. — Дописници «Јунајтед Преса» и осталих америчких редакција, који су изаслани у Совјетску Унију, послали су заједничку изјаву ове садржине:

»Не можемо вам слати ратне извештаје, јер нас наши савезници не пуштају на фронт, због велике врућине. Они се необично брину за нас«.

На ово им је одговорено: — Ол' рајт! Кад не можете на фронт, а ви седите из Уралу, тамо је још хладовина, а што се тиче извештаја, слушајте радио Лондон, па нам према њима пошаљите извештаје.

УСПЕХ ЕНГЛЕСКЕ АВИЈАЦИЈЕ

Њу-Денхи, августа. — Како нам јављају, енглеско краљевско ваздухопловство имало је велике успехе у Бомбају, бацајући бомбе са сузавцем на ненаоружану масу Индуса, који су демонстрирали за своју слободу у смислу фамозне Атлантске декларације.

Очекују се даље вести о најновијим успесима енглеског краљевског ваздухопловства у борби против жена и деце.

СПРЕМА — НА ХАРТИЈИ

Вашингтон, августа. — Радио Бостон објављује да је Америка спремна за рат. Та се «спрема» огледа на Пацифику и у свима сусретима са осовином и њеном војском и флотом.

Биће да је та спрема сигурна као и америчка обећања — само на хартији.

»ПОБЕДА«

Наше трупе су извршиле искрцавање на непријатељску обалу.

У току су успешне операције

Пошто је Немцима нанесен страшан ударац, тако да су они одбачени чак до Кавказа, наше трупе су се успешно укрцале и вратиле без губитака, са задоцњем од свега 6 минута.

Спољни преглед

За Стаљина растеретиће

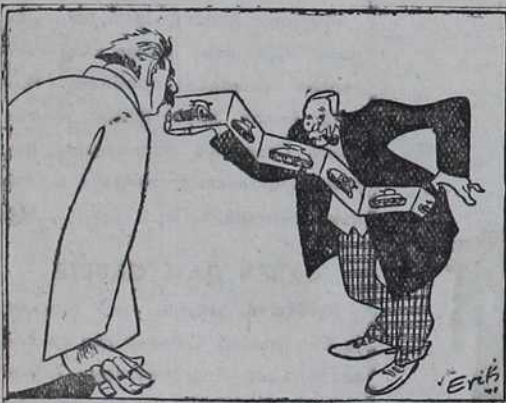
- Енглези окрећу иете!

Черчил само пута, из земље у земљу
Ту скоро је посјет правно у Кремљу.
На Стаљинов захтев дао обећање:
Да ће на Западу да поправи стање
И да фронт отвори, да притисак смањи
И тај други фронт сада је у «бањи»
А трајао је свега пет стотина минута
Док изгуби одред канадских регрута
А остала војска ко детлић шарена
У бекство кренула тога истог трена
И од «другог фронта» само брука оста
А таквих «победа» Черчил има доста
Јер где је крено, свуда стање исто
Ко во у купусу — прошло је на чисто
Ал' та медицина слабо му помаже
И поред батина он једнако лаже.

Сви видеше јасно да нема Енглеза
Изгледа пуцњава њима много шкоди
Па зато су мудро остали на води
А када експеримент доживе смрт наглу
Енглези су први ухватили маглу
И док многа мајка у Канади плаче
Они ову шалу озбиљно тумаче
И с' причама новим слушаоце гњаве
Од пораза хоће успех да направе
А истину вечну оставио бог
Ако коза лаже, тад не лаже рог

На истоку све је у свом елементу
Бољшевици бију свуда ко цименту
Од Севернога мора па све до Кавказа
Европа бункере бољшевичке смаза
И место да војске за отпор групишу
Бољшевици цвиле или конферишу
А ортаци њини, због озбиљног стања
Шаљу место војске — празна обећања
— Али и ортаке, признати се мора
Притисла невоља — настала је пора
И њих, ко Стаљина, муче бриге исте
Јапанци их свуда као метлом чисте
И на Атлантику на узбуну звоне
Сваки њихов конвој на дно мора тоне.

Изненађење

— А где су тенкови!
— Ево, мистер Стаљине — наш најновији модел, цесни тенк, који је лако транспортовати!

ПРЕЖИВЕЛИ ДИЈЕПИСТА ПРИЧА...

»Ноћ се претвара већ у дан.
Сенке јединица нечујно секу таласе,
приближавајући се обали Европе.
Кљун брода на коме се налазимо сече јутарњу маглу.
Гордо блистају слова његовог имена на кљуну: «Вашингтон»...
«Грмљавина је већ почела...
Отворили смо паклену ватру са бродова,
тако да од силног дима не видимо место где се треба искрцати.
Када се облаци дима за тренутак разиђу,
на кљуну нашега брода гордо заблистају слова: «Вашингтон»...
«Успели смо да напипамо тврдо тло...
Али, овде је заиста твр-

до!.. Са чежњом у души се осврћем према мору: тамо стоји наш горди «Вашингтон»...
«Ни сам не знам како сам се одједаред нашао у води.
Али и овде је прилично ватрено!...
Праћакам се и ништа не видим око себе.
Чак ни наш горди «Вашингтон»...
«Спас, спас! Ево једне даске, плови к мени...
Грчевито је хватам и једва успевам да видим зашто ми је она тако позната: на њој пише «Вашингтон»...
Она је некада сачињавала кљун нашега гордог брода.
«Како је судбина свирепи!»

— Ја ћу се повући, али за мном ћу све спалити!

ИЗ »ЦРВЕНОГ РАЈА«

— Приказујемо: пока и не каза отчета о снегоборбе, наступивши паворча на све дистанци не допускат!

«ВАРФОЛОМЕЕВСКАЯ НОЧЬ» В ДОМЕ-ГИГАНТЕ ЛЕНЗАВОДА.

(Из совјетског листа «Крокодил»)

Шеф отсека за путеве: — «Заповедам да вода не сме да надође на путеве, док не поднесем извештај о уклањању снега.

«Вартоломејска ноћ» у великим зградама Ленинградске фабрике машина.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

У Европи је време све лепше и стабилније. Барометар је стабилан и показује лепо време. Једино на морима владају буре и непогоде које су све катастрофалније по англосаксонски саобраћај. Сви бродови који се, на Медитерану и Атлантику, усуде на пучину, сигурне су жртве буре.

На истоку, у сливу Волге, обилни пљускови бомби и граната, који изазивају пожаре.

Азија: На Кавказу олује и непогоде које се све више примичу Каспском мору. У Индији све већа лапавица на којој се Енглези суљају и падају; у Кини дува кошава у правцу запада, а на морима магла и вејавица.

Америка: Сувоумразица. Барометар пада. Повремени пљускови олује у области Панамског Канала. На океанима влада циклон који све руши и потапа. У области Атлантика очекује се даље погоршање времена.

Африка: Без промене!
Аустралија: Локалне непогоде. Облачност се повећава. Могу се очекивати важне промене на Пацифику и Коралном мору. На Новој Гвинеји суснежица и промаја.

РУЗВЕЛТ МЛАЊИ НА «ФРОНТУ»

«Њујорк Уорлд Телеграм» јавља да је Рузвелтов син мајор Елиот Рузвелт именован за шефа једног фотографског одреда чије је седиште у Колорадо Спрингсу.

Ова «борбеност» Рузвелтовог сина свакако ће обрадовати америчке војнике кад прочитају да и Рузвелт млађи учествује у овом рату, истина долеко од фронта али зато у чувеној бањи Колорадо Спрингс.

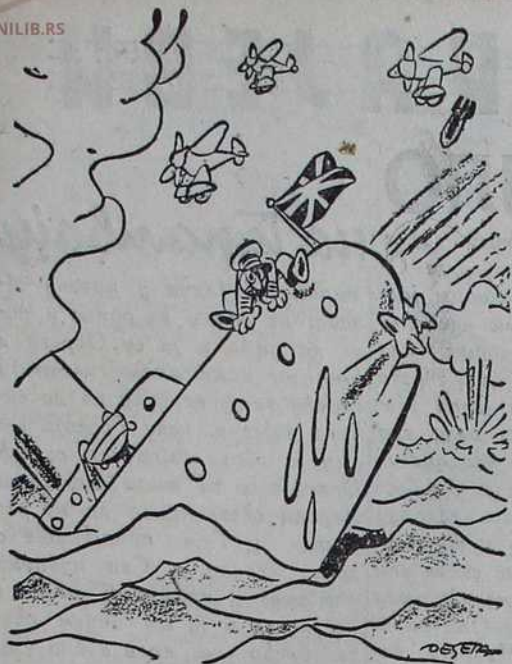
НОВЕ ПЕСМЕ

ЧЕРЧИЛ: И срушише се лепи снови моји...
СТАЉИН: Зар за мене више наде нема!
ВАВЕЛ (у Кујбишеву): Боже мили куд сам зашо!
РУЗВЕЛТ: Проћердао сам женино прстење, златне бурме и драго камење, и све благо моје.
— На огромне, пропале конвоје!
КИНА: Ја сам сирота немам никога...
Са свих страна Опкољена од Јапана!
АУСТРАЛИЈА: (То исто)
ИНДИЈА: Од Европе зора руди Слобода се наша буди!!!

Етишрам

За тили час прође лето
Сунцокрет је већ процаето
И јесењи ветри вију
Оставиле даме моду
Па користе сваку згоду
Све спремају сад туршију.

Англосакси трпе прпу
Па су нашли сад закрпу
И то трубе на сва звона
Нумера се наша дигла
Тазе нам је помоћ стигла
Сто дивљака с' Амазона.

Енглески командант: — Дођавола! Кад помислим само да сам у младости желео да видим авион...

Добра лекција

— Ово ти је добра лекција, Милане, да други пут не заборавиш пољску столицу.

Сатерданске БОДЉЕ

Саплео се на сламку

Б. С. К. је био велики фаворит али се саплео на сламку и пао. Слога и кад је сламка, може многе рачуне да поквари.

У своме фаху

Пошто је екипа Кенингем — Ричи — Очинлек упрскала због своје спорости, Британци су за египатски Маратон поставили свога најбржег тркача Александра, који се недавно борио за светско првенство са Мак Артуром у брзини.

За поткусуривање

На свима утакмицама које мисле предати без борбе — пар форфе — Енглези употребљавају свога аутсајдера Де Гола који им служи само за поткусуривање.

САВРЕМЕНА ЛИРА

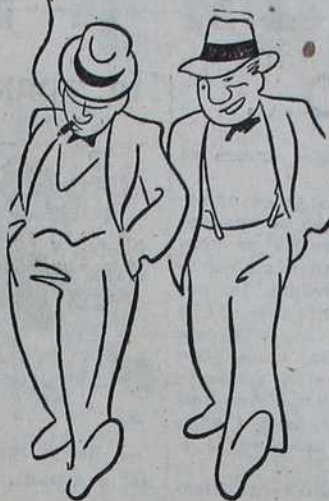
Посночица

У мог дике, ноге ко врљике
А лице му ко две армунике
Памет бије из нискога чела
Док му уста ко пола тунела.

Јавај!

Мој је драган
Нашо посо лаган
Толка љубав напрасно је тропа
Отишао је у Макиш да копа
Јавај!

МЕЂУ КОЦКАРИМА

— То је страшно, човек један дан добија, други губи.
— Па онда играјте само сваки први дан а други не.

Мали Перица илџа...

— Мама, зашто пада киша!
— Зато, сине, да расте трава и цвеће.
— А зашто онда пада и на асфалт кад на њему не расте ништа!...

НАШЕ БОДЉЕ

Александру

Јест, да си имењак великога Грка
Али да си сличан — зато капа мрка
Једино си познат због бекства и трка
Иако си вичан блефу и ујдурми
Ко зеца те змус гонише по Бурми
Код Денкерка бруку ти вечну посрка
И зато ти сада новој бруки јуриш
На Нилу феш, бато, да се докусуриш.

Лонце

У црвеном Кремљу, од змије до копча
Скупило се друштво с коца и конопца
Да од бродолома спасе трулу лађу
И да мртој глави неког лека нађу
А кад се скупило ово друштво цело
Источном фронту читаше опело.

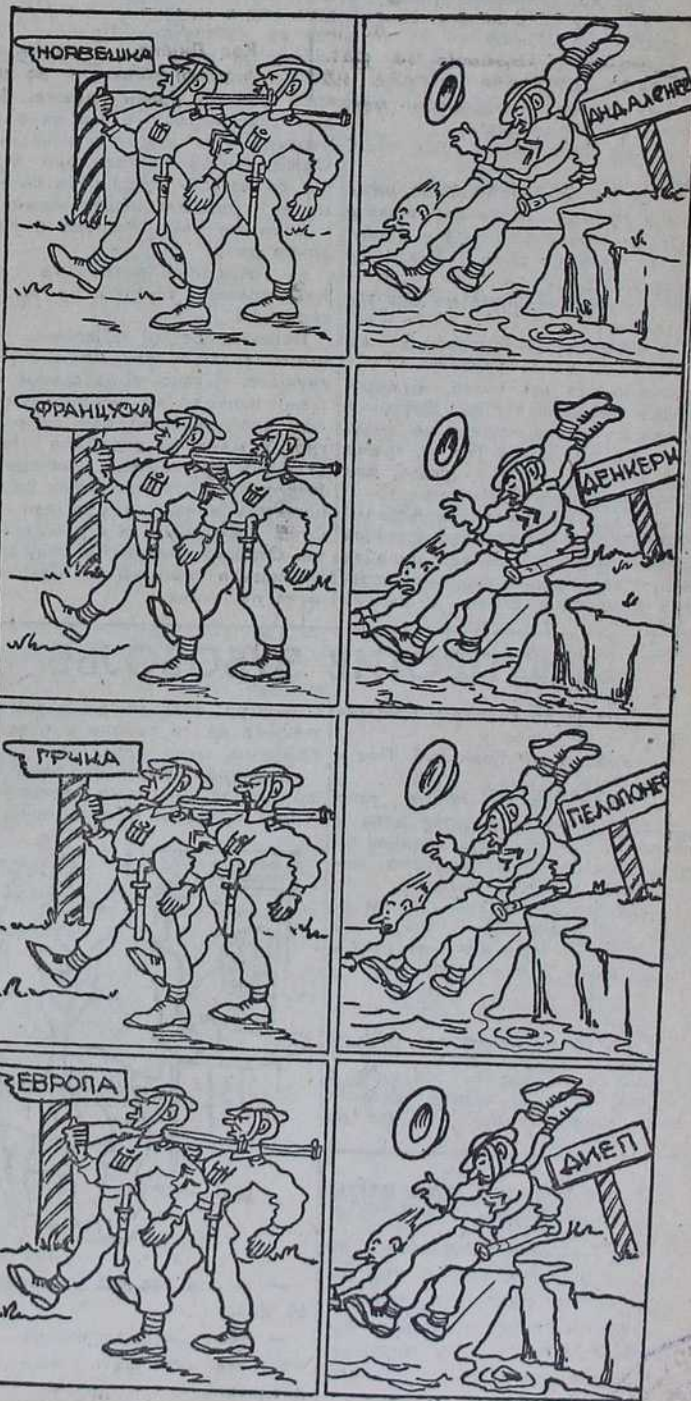
Стаљину

У Кремљу црвеном ти си мрежу плео,
Да Европа цела огрезне у крви,
И преко згаришта терен буде зрео,
Да целат црвени буде газда први!
Смислио си лепо ал' те памет вара
То је био, бато, рачун без крчмара
Зло си свету хтео, црно ти се пише
Европа ће тебе с' мапе да избрише.

Сер Крипсу

Свршило се кусо, што год си покушо
Сви већ јасно виде да си туђи слуга
Наредбе из Москве ти си лепо слушао
Зато у Лондону сада влада туга
Совјетија твоја у маказе паде
Ти идеш у акта — срушише се наде
То се увек деси, зелен бостан бере
Када лорд за друштво узме «пролетерес».

Надује се... па пукне

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 23 АВГУСТА

Данас се мој комшија решио да оде на пецање. Озбиљно се наоштрио. Спремио штапове са удицама, кантицу глиста, мрежу за рибе, неколико новина, шише ракије и сламни шешир.

Када се тако јуначки опремио, окренуо се жени и чујем га како пита:

— Јеси ли ми све спремила?

— Јесам: и новине, и дувачицу и ужину.

— Ах, да — каже мој комшија, — спреми богати, и нашу куповну књижицу. Знаш, да ми савест буде чиста.

ПОНЕДЕЉАК, 24 АВГУСТА

На углу моје улице већ давно седи један просјак, слеп на оба ока. Ми сви, из околине, некако навикли на њега и дајемо му редовно по неки дијар. Данас пролазим покрај њега и кад — шта да видим! Он слеп само на једно око, а другим лепо гледа.

— Како то? — питам ја у чуду. — Па ти си, пријатељу, све до јуче био слеп на оба ока?

— Знате — каже он мирно — увео сам у радњу и свог брата, ено, га тамо преко пута, па смо поделили посао: ја слеп на једно а он на друго око.

УТОРАК, 25 АВГУСТА

Сретнем се данас са једним пријатељем. Паскамо тако о

свему и свачему, па, разуме се и о нашим чиновничким платама.

— Знаш — каже ми пријатељ — сви кукају да им издаци расту, а мени, на против, почели да се смањују.

— Како то? питам ја заинтересовано.

— Па ето: моја жена бојила косу платинасто плаво па је са годинама већ толико оседрила, да сада троши упола мање фарбе.

СРЕДА, 26 АВГУСТА

Данас сам у трамвају чуо занимљив разговор између два господина. Који, по свој прилици, биће да су професори.

— Морам ових дана — каже један — да однесем зимски капут да ми се преврне. И коштаће ме као кад сам правио нов.

— А зашто га — каже мирно други — нисте одмах, кад је био прављен, преврнули, па би сада уштедили изливашан трошак?

ЧЕТВРТАК, 27 АВГУСТА

Свратих данас код јувелира да купим неки поклон за један рођендан. Док сам ја разгледао изнете ствари, упале један отмено обучен младић и понуди јувелиру на продају један веренички прстен. Јувелир му понуди цену већу него што кошта прстен у продаји.

— Како то — запитам јувелира — кад младић оде — да купујете прстен скупље него што га продајете.

— Знате, — каже ми јувелир — једна моја богата рођака растурила је веридбу са њим, па је сиромаш, толико изгубио мираза, да је ред да од те веридбе бар неку вајду види.

ПЕТАК, 28 АВГУСТА

Данас пред трафиком, две пријатељице ћаскају. Разуме се оговарају своје познанице.

— Ју — каже једна — просто не знам од чега живи ова Мила. По цео дан је на плажи. Како је само дивно поцрнела.

— То је због професије њеног вереника — каже друга.

— Како то?
— Па тако, он се бави црним пословима да би Мила поцрнела.

СУБОТА, 29 АВГУСТА

Позвали ме данас на веридбу код једног старог пријатеља. Перка студира музику а вереник, додуше богат али страстан обожаваоц музике и велики зналац на том пољу. Ми седимо и пијемо кафу, а вереник натерао вереницу да му нешто отсвира. Она свира, а он се претворно у уво, па тек одједном запита:

— А шта то сала свираш?
— Веберов „Позив на игру”.

— Слушај — каже благо вереник — то сам сотину пута слушао. Свирај нешто другог.

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

КАД НИЈЕ СУЂЕНО...

Лепа Дера је богата миражница али велики особењак. Зато се још није удала. Додуше многи су покушавали да је запросе. Она би редовно захтевала да се боље упознају и, после краћег времена, кандидат добије корпу. Пошто сам изгубио све изгледе на наследство моје тетки Феме (која цело имање остави друштву за заштиту животиња) а на посао нисам био навикао, ја се реших да ударим на Дару па и ли да се оженим или славно пропаднем. Један мој пријатељ, упозна ме са њеним ђудима. Не воли људе што пуше, пију, псују и играју карте. Исто тако не воли људе који су груби, грамжљиви и халапљиви. На крају, то је најтеже, кандидат мора да буде свестран спортиста, нарочито пешак.

Иако многе од ових услова нисам испуњавао, ја се реших да покушам. Као тренинг, обишао сам пешнице целу београдску околину, управо три суседна среза. Сподбио ноге и испелао три пера еспадрила и један пар гумених опанака. Затим сам научио око сто лирских песама на гамет и навикао се да палим и мало једем. Када сам све ово завршио, ја умолим онога пријатеља да ме упозна са Даром.

Сврши се и то. Упознао сам се са Даром. Збиља је дивна. Узео бих је, вала, и да је шворц као црквени миш. Одмах сам створио план, како да јој се приближим. Ни комплименти, ни удварања. Нов систем.

Говорили смо само о спорту, о литератури и ја сам изрецитовао две песме од Ракића, па сам се опростио и отишао. Није ме било недељу дана па сам се тек онда појавио.

— Где сте Ви господине? — упита ме она.

— У шетњи — одговорих љубазно, али равнодушно.

— Зар, ваша шетња траје осам дана!

— И више госпођице. Ја уживам у природи. Сада сам ишао у Раљу па преко Стојника и Бељине на Барајево, онда у Липовицу па у Београд.

— Колима? — упита ме она задивљено.

— Пешнице! — одговорих на изглед мирно.

Осетих да ми скаче нумера. После неколико дана, Дера ме позва да идемо пешнице на Умку. Унапред сам се знојио од трема при помисли на ову шетњу, али одговорих најљубазније:

— Са највећим задовољством!

— Она се показе као одличан пешак. Каскао сам као цуле за њом, сав обливен знојем и огрезо у прабини, а она за непун

три сата, као од шале, стиже на Умку.

— Сад ћемо мало да се одморимо па да се купамо — предложи она и ја »одушевљено« прихватих. То је био један од најгорих дана у моме животу. По ногама ми избише пликови, био сам као пребијен, али, пред вече, испред Макиша, паде први пољубац који се могао тумачити као незванична веридба. Али сам зато одболовао три дана а када ме Дера упита где сам био, ја јуначки слагах:

— Био сам на бициклу до Шапца. У овоме времену то је најважније саобраћајно сретство па хоћу да сам у форми.

А да ме натерала да га појашим, било би бруке. Не бих узео да се попнем на њега.

У међувремену је дошло до званичне веридбе и свих осталих церемонија. Једнога дана Дера ми предложи да одемо у Гроцку. Наравно пешнице. Хтедох да прснем, ал' се уздржах. Још нисмо венчани. Поћосмо сабајле, а сунце опекло као за инат. Мозак да проври. Већ код Болеча хтедох да манем и Дару и брак и све моје комбинације. Али се помислих: где ћеш после, несрећниче!

На једвите јаде стигосмо у Гроцку. Било је давно прошло подне. Одморисмо се једно два сата па хајд опет пешке у једно оближње село где је Дера имала другарицу, учитељицу. Ту смо требали и да коначимо. Њена другарица, једна фина девојка, ал' сиромашна као сирће, одведе нас у кафану на вечеру. Седосмо. За истим столом седе учитељ из неког села и један студент, играју таблица. А ја кад видим карте, задрхти ми руке и сав се избезумим. Приђем да кибицујем и за час заборавим Дару и све комбинације. За пакост, учитељ прави грешке. Видим слаб играч. То ме поче да нервира и ја ударих у навијање. Одједном он одигра тако рђаво, да изгуби »талон«. Ја се наљутих и опсовах нешто масно.

Дера ме само погледа и презриво рече:

— Господине, потражите где ћете спавати. Међу нама је све свршено!

Покушах да јој објасним, да нешто слажем, али ме она није слушала. И тако, пред самим циљем, испадох из конкуренције... Али ако! Успешно сам се осветио. У мена се заљубила Јела, та њена другарица, учитељица. Јест, да је сиромашна, али бар не пешачим и сад по цео дан љуштим шљивовицу и играм таблица. Отворићу механу у селу и ту ћу живети скромно ал' без оних мука пешачких...

На трамвају

— Хвала, господине, баш ме то место сврби...

Болничар шефу: — Господине докторе, ваш син је приликом игре пао и сломио обе ноге.
Шеф: — Реците том несташку да одмах уђе.

— Колики хонорар тражите за позирање!
— Петнаест динара на сат.
— Са задовољством...
— Не, са задовољством најмање двадесет пет.

РАВАЈЛО

Надари ме она куси да се укучим на трамбелај и да одем на Ђерам да Паварим једно ждрече а кад Тамо навалију народ па ме направеше као Пљескавицу. ди се бре гурате љуцки вас питам а једна Намацкана врајла ми вели зар вам бре мало Што нас опељешисте па сад оћете и из београда да нас најурите. тедо да јој креснем и опцујем по геачки ал ме стра да не скоче сви на мене па још да ме изудару зато оћуги ал брате Оно ривање не мош да се Издржи. ће доше да ми поцепау гуњ а Један у панама шешир стао ми на ногу. поче ја да молим нисмо бре стока да се Газимо а он дрекну ти си бре стока и то брез Репа. мен ми прекипи и ја га акнем с ногу ал дође трамвајица и каже што сте бре напали на Селака он верани а Онај с панаму само виче у Анцу у Анцу једва га у

на трамвају

мирише а Једна у црвену Аљину ме уфати за рукав и поче да цима и ја се Окрето а Она ми каже имам симпатију спровоћу твоју персону па да сигђемо заједно. нећу Госпоја вели ја због вашто сам се већ Опаријо с ти ваши госпоуцки фицови оћеш нешто да ме израдиш у Том притеснише с другу страну и Сва публика оће дуђе у трамбелај а места ни лечка и ја им вичем оћете браћо на кров а она ми женска вели Јопет се качиш брез билете па ти после ђаво крив а једна се баба раздера ова селак се штипље. куш бре баба ако ми је за штипљење тражим нешто млађе ал дође Цандар и скиде ме долекана и тако се Проведо ко бос по трње.

ваш Равајло

НАШЕ СЕЛО

Господар села

Дошао срески начелник први пут у једно село и пита учитеља:
— Ко сте ви?...
— Ја сам господар овога села!..
— Како то, господар?
— Сасвим просто! Овде жене заповедају мужевима, деца мајкама, а ја деци!..

тело преко ограде па ишчупало моје пилиће, то би било којешта!

КОМУНАЛНА ХРОНИКА Повећање зелених површина

Београд је рачије долазио у ред градова који имају најмање зелених површина (паркова и скверова). Ове су године Београђани добили пасиу да се баве повртарством па је зелена површина утростручена. Тако смо надокнадили један велики недостатак и Београд се може звати »Зеленград«.

МОТОРИЗОВАНИ

Београдска кафилерија добила је за реднике-шинтере моторна кола и сада се шинтерски посао обавља са моторном снагом. Сад се и шинтери могу лакше одбранити од београдских дама које, у одбрану својих пинчика и пудлица, бесно насрћу.

НОВА ИЗЛЕТИШТА

У овим летњим данима Београђани најрадије праве излете на Вождовац, Пашино Брдо и Смедеревски Ђерам. Веле да је луфт чист а шетња врло здрава и корисна.

ЛЕК ПРОТИВ ЗУБОБОЉЕ

— Шта је то с тобом, пријатељу? Сав си отечен!
— Ужасно ме боли зуб. Полу-дећу!
— Умири се. Није то тако страшно. Пре двадесетак дана и мене је болела цела вилица, па сам отишао кући, пољубио жену, легао и све је прошло.
— Хвала ти од срца, ти си увек исти стари друг. Реци ми само, да ли сад могу да нећем твоју женицу код куће?

— Дед, Бога ти, реци тим селацима да се склоне с пута, да прођемо, рече попадија.
— Море, остави их, нека иду до ђавола, ми ћемо полако за њима, одговори мирно попа.

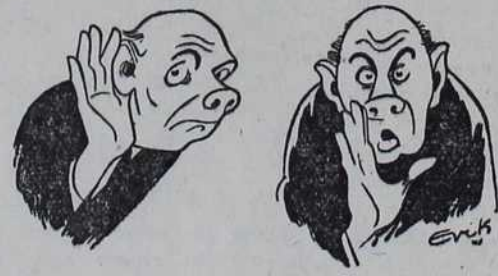
— Молим вас две улазнице по 60 динара.
— Нема више, господине. Али могу вам дати шест улазница по двадесет.

Ми ћемо полако за њима
Враћао се поп с попадијом с вашара кући, а испред њихових чега читав низ кола, па као да и не одмичу.

НИ БРДА НЕ ПОМАЖУ

Августа. — Тимошенко се надао у брда, да ће она да му пружи спас. Ал' откао баварски ловци заузеше највећи кавкаски врх Елбрус, он диже руке.

Улични шаптачи

— Јеси ли чуо, Јоцо, да је Јутрос отворен други фронт!
— Јесам, али знам и да је живео као водени цвет, свега неколико сати.

РУЗВЕЛТ БР. 2

Из глупости ти си хтео вести тазе
Причао си бајке и бљештаве фразе
Увек све си боље ти од других знао
Знам да је и теби сада много жао
Лажима си многе жртве покопао
Сада не помаже твоје лажно: јео!
Освети се сада, остани по страни
С' лажима престани, политику мани
Од лажни саткана увек трупа потка
За пророке нове — најбољи лек мотка.

Блатњавао млеко

— Млекар, па ово ти је млеко водено.
— Па шта би хтео; да буде блатњавао!

ШИРЕНА СТРАНА

Поп и ђак

Ишло ђаче с котлићем за помом. Док поп чита молитву и свети водицу ђаче неколико пута бркне у котлић и неколико марјаша пређу из котлића у његов џеп.

Мисли ђаче да је паметнији од попа. После неког времена рећи ће поп:

— Дела, сине, повади све те новце из котлића, па их метни у џеп. Боље, него да се виде.

После, поп повади новце из ђачетовог џепа.

Прегладнео човек

У једну од наших најелегантнијих ресторација долази јурно један странац и на француском језику говори келнеру:

— Молим вас, брзо, страшно сам гладан, стомак ми је вањ у петата. Дајте ми један добар бифтек.

И заиста господин је добио бифтек и добро се означио док га је појео.

Звео је келнера да плати и онда му је рекао у поверењу:

— Сад имам утисак да су ми пете у стомаку.

Пристојан гове!

Судија: — Шта вас је навело да украдете одело!

Опужени: — Да бих изишао пред славни суд пристојно обучен.

Је чуди се...

— Лекар ми је рекао, да ћу, ако не оставим алкохол, изгубити памет.

— Па што га ниси послушао?

— Твој муж се канда не радује мојој посети, кћери моја?

— То је зато, мама, што он поро мисли. Он ће се родовати тек кад ти будеш отишла.

— Ја сам паметан човек; кад чиним какву глупост смејем се тамо себи.

— Богме, ви онда можете слободно рећи да проводите весело живот!

— Зашто си раскинула веридбу?

— Приметила сам да ми нико не завиди на веренику...

— Откако сам лекар данас ми се ово први пут десило.

— Знам шта вам се десило.

— Шта?

— Болесник вам оздравио!

— Зашто је твоја жена толико љубоморна на твоју дактилографкињу?

— Зато што је раније и она била моја дактилографкиња...

Збој рекла-казала

Зли језици сада желе
А злоба је пакла дар
Да због удовице беле
Од нас виде неки ђар
Та песмица само важи
За беснаре и монденке
На корзоу или плажи
Што дигосе свуд ћепенке
А женама јунацима
Што примише бреме мужа
Сваки Србин с поштовањем
И дивљењем руку пружа.

Једно завештање

... Све своје имање остављам ономе човеку који буде хтео да се ожени мојом женом — тада удовицом. Тако ће бити на земљи бар једно створење, које ће пре или после од срца заплакати што сам умро.

Професорска посла

— Чула сам господине професоре, да вас је супруга обрадовала близанцима? Јесу ли мушкарци или девојчице?

— Ако сам добро запамтио једно је мушко а друго женско... Али може бити и обрнуто.

— Био сам код лекара за ушне болести, али тај, изгледа ми, да се много не разуме.

— Сигурно и он слабо чује.

Навикавање

— Је ли, татице, зашто све банке имају на прозорима решетке?
— Зато, сине, да се банкарци раније навикну на њих.

Априлска шала

Мали Пера утрча у собу код маме и виче јој с врата:
— Мама, мама! Код наше фрајле је један стран човек, метнуо је на крило, па је љуби, а она се смеје и просто вришти.
— Ју! какав стран човек! цикну мама и потрча.
— Априлилили, априлилили! раздера се Пера. Није стран човек него је то тата.

Најтеже бреме

За време једне буре на Јаданском Мору једној малој лави претила је опасност да се због претоварености потопи. По наређењу капетана, и морнари и путници почели су да бацају у море најтеже бале и сандуке. У оној гунгули један путник зграби своју ташту и понесе да је баца у море.
— Шта ћеш то, побогу, брате? повика капетан.
— Па она је најтежа, одговори овај.

Лажу вас-

кад кажу...

— Па ти ме бар знаш добро, ја увек говорим само сушту истину...

— Мој зубар вади зубе потпуно без бола.

— Ја сам одувек говорио, да ће на крају тако бити, али...

Научник истраживач

Лежи болестан један истраживач. Сестра — болничарка мери му температуру и каже:
— Четрдесет степени!
— Северне или јужне ширине? пита научник.

Зна ботанику

— Перице, по чему познајеш отровне печурке!

— По грчевима у стомаку...

Промењена намера

Као што је познато, Бизмарк је једно време био референт Претседништва владе у Потсдаму. Једнога дана се реши да иде на одсуство па пође лично претседнику да за то умоли. Кад је дошао у кабинет претседник га остави да чека, и то подуже, иако за то није било стварне потребе, пошто је седео сам. Кад је најзад био пуштен код претседника, овај га упита шта жели.

— Дошао сам да тражим одсуство, али сада подносим оставку — рече Бизмарк.

Посао је Посао

Било је то у Русији давно пре револуције. Генерал В. је хтео да својој жени поклони једну пудлицу на Божић. Пудлице су врло ретке у Русији па ни сам генерал их није видео другше већ само на слици. Али у вароши је постојао неки старинар који је куповао и продавао све што може да се купи и прода. Генерал посла по њега:

— Слушај, рече му, потребна ми је једна пудлица и то најдлање за три дана. Можеш ли да ми набавиш једну?

— Шта, Екселенцијо?

— Пудлицу!

— Пудлицу? Свакако, Екселенцијо. Само, знате, пудлице су све нарочито скупе. Изнеће неких стотину рубаља, Ваша екселенцијо.

— Добро, рецимо сто рубаља.

— Али ако бисте хтели једну истински лепу, најбољу што може да се нађе, требаће најмање сто педесет рубаља.

— У реду, уради све што можеш и донеси ми је пре суботе.

Старинар се врати у радњу где га је чекала жена.

— Жено, рече он, хтео бих не-

што да знам. Реци ми шта је то управо пудлица?

Санаљење

Кнут Хамсун отседе једном у неком копенхашком хотелу. Пошто га је келнер споро служио, он га жестоко изгрди али му, чим се умири, би жао.

Када, мало касније, келнер дође у његову собу, Хамсун му даде велику напојницу и пожали што га је изгрдио, говорећи: Много ми је жао, што се то догодило.

Келнер се дубоко поклонил и понизно захвали на напојници, говорећи да то није ништа.

— Како? — уплаши се Хамсун. Све то није ништа за вас. Тек сада ми је истински жао...

Бернар Шо и жена

Чувени комичар Делбер био познат по томе што се женио седам пута. У једном отменом друштву један младић приђе Бернару Шоу и рече му:

— Дозволите да вас упознам са четвртом женом г. Делбера.

— Не морате да ми је претстављате, одговори Шо, могу ја једну и да прескочим.

Присусуство духа

Чувени глумач С. пресвлачи се у својој собици.

Улази један наметљивац и моли га да једног дана с њим руча.

— Добро, рецимо следећег четвртка.

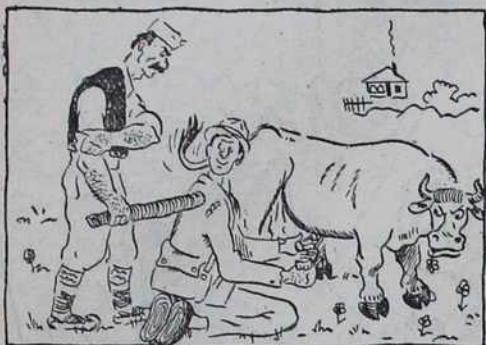
Посетилац излази.

— Потсети ме у четвртак да откажем овом гњаватору, рече С. свом слуги.

У овом тренутку се посетилац нагло врати, а С. додаде брзо, правиће се да завршава реченицу:

— ...јер у четвртак ћу бити на ручку код господина!

Оригинално млеко

— Хтео сам, знате, само да видим како изгледа млеко у оригиналу!

Понсс

— Пази бре! Изашла ти слика у новине!

Бодљикава козерија

Штедња има своје добре и рђаве стране. И то се некако увек потрефи да све добре стране осете жене а рђаве мушкарци.

То се најбоље огледа код моде. Жене се, у интересу штедње поткусиле, па се свима виде гола колена, а мушкарцима се панталоне вуку по земљи. А ваљда је мушки штоф скупљи од женског. Биће да је то само изговор, јер кратке сукње су ношене и онда када није владала штедња, него бес. Кад је штедња, кратке сукње због штедње, а када је луксуз онда кратке сукње из беса.

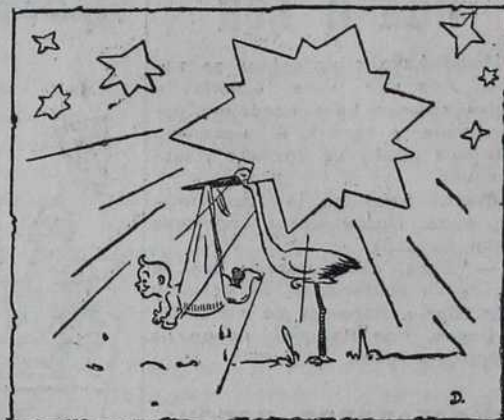
Ето, јуче, сретнем на Калмегдану мајку и кћер. Мајка позамашна „фирцигерка“ носи краћу сукњу од кћери, која је млада жена. Бакутанер се удесио, горе је стежу три-четири сутијена а сукњица кратка као да игра хазену. Дигла главу и оштро гази као да је служила у гарди, а знам је када је била машамода и разносила шешире мјитеријама. Ал' ето, не попушта! Ми, њени вршњаци, одосмо у старо вожђе а она још пева: Терај Ленка, рићу и зеленка. Ти су бакутанери најопаснији. На пијаци, у трамвају, у возу — свуда оне

држе банку и тешко ономе који зине. За час га заспе бујном погрда и тешких речи. И најлајавији мушкарац заћути пред оваквим нападом зато се ова врста жена осилила и узела хук па тиранише све редом. За њих нема зиме. Спремне су на све и дорасле свакој ситуацији. Једног дана су елегантне и феш на Калмегдану, сутра су већ у некој поцепаној хаљини у фургону, свађају се и оговарају, а трећег дана на дрвари и пијаци воде прву реч.

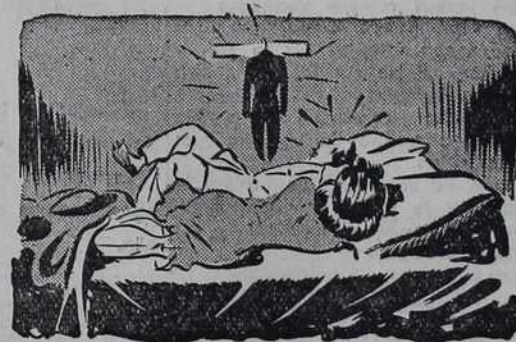
Оне знају све новости, гледају у шољу, праве разна пророчанства, а узред оговарају кога стигну. Како су и сите и пијане, оне нису никад задовољне јер верују да ће тако успети да замсжу очи својој околини и да је увере да све раде из невоље. Ал' зато, те данашње амазонке живе најбоље. Хвала богу што их нема много али је њихов пример заразан па нама мушкима прети опасност да свуда жене узму узде у руке. Зар нисте читали да је девојчица од 13 година управник децијег позоришта. Њени вршњаци слушају њену команду. Та је бар на време почела...

Како мали ПЕРИЦА замишља...

...родно се под срећном звездом

Прва брачна ноћ

Он: — Најзад сам стек'о оно за чим сам толико жудео још док сам био де чак... фракл!

Некад било...

Сремац у вароши

Дошао Сремац у варош, па кад је посвршавао послове оде у један бољи ресторан да руча. — Имате ли штогод добро за ручак? — Желите ли «табл д'отк» или «а ла карт»? — Нећу, брате, ни једно ни друго, него ако има какав подварак или ђувеч — рече Сремац.

Разврстана учтивост

Славни Таљеран, саветник и министар Наполеона I и Луја XVII био је веома еластичан дипломата и врло духовит човек. Нарочито је био вешт у опхођењу са људима, подешавајући свој став према њиховом положају и угледу који су имали у друштву. Приликом једне вечере у његовом дворцу када је на сто стављена чинија пуна ракова, он устаде, извади једног рака и у-

пита госта који је седео с његове десне стране: — Господине војводо, смем ли имати част да вам понудим овог лепог рака? Затим извади другог рака и упита госта с друге стране: — Господине грофе, смем ли имати задовољство да вам понудим овог рака? Трећем госту рече: — Господине грофе, могу ли ли вам дати овог рака? Четвртог упита: — Хоћете ли ракове? А петог, који је седео у дну стола упита једноставно: — Ракове?

Дрскости

— Замислите, јуче ми је ваш колега рекао да сам матора будала!
— Заиста дрскост, па ви тек имате тридесет и две.

— Јоцо, наш самац је са нашом ћерком и ноћас негде дуго био. Ти као отац мораш нешто предузети.

— Имаш право. Од првог ћу му повисити кирију.

БАЛАДА

Ко сребром заливена, протиче тихо река
У чамцу малом, дечко — драгану своју чека

Ал она не долази, а сунце зрацима пржи
У снажном загрљају, сада је други држи
У животу то се почесто тако стече
А река таласе ваља и даље мирно тече

Опасност таква ил' слична љубави свакој грози
За сваку је жену важно да се низ воду вози.

ШТА ЈЕ НЕМОГУЋЕ?

— Да Велика Британија отвори „други фронт“ о коме толико много прича.
— И да Сједињене Америчке Државе предузму неку успешну акцију против сила Тројног пакта.

— Да британски конвоји неопштећени прођу Средоземним морем.
— Да Совјети зауставе напредовање трупа нове Европе на југу Источног фронта.

...сад се пријоведа

Изгубљена билета

— Кад сам ја, причао је чича-Илија, осамдесетих година лутао са друговима по Војводини, железница је још била за нас нова ствар. Ни по Аустрији није било много пруга. Ишли смо колима, али једанпут нас тројица кренусмо свечано „цугом“ из Новог Сада. Ја сам био најмлађи. И тек што смо пошли, а онај најстарији, погледа карте, па се пљесну по челу: — Аух! Ми изгубисмо једну билету. — Шта ћемо сад? Нисмо имали пара за бацање. Зар двапут да се купује билета? — Него знаш, Илија? Ти си најмлађи. Дела, подвучи се ти под клупу, док прође контрола. Подвучем се ја и чекам. — Хоће ли скоро?

— Ево, тек што није. Лежим ја неко време, па питам: — Море, да изађем ја. Биће времена да се сакријем, кад наиђе кондуктер. — Ђути, да те не чује. Ево ту је до нас. На једвите јаде, дође кондуктер. Ја се притајно, па и не дишем. Чујем, кондуктер цвикује карте, али застаје. Нешто сумњиво. Гушим се већ, али не смем да дахнем. — Јел' те, пита кондуктер, зашто вас двојица путујете са три карте? — Па ту је и трећи! одговарају моји. — Где је? чуди се кондуктер. Кад сам скочио испод клупе, — Ено га! Лежи под клупом. Хтео сам, Бога ми, да се тучем... Тако да ми подвале, мангупи једни.

НИКОЛА ПАШИЋ И ДИЈЕТА

Приликом једне болести лекари беху наредили Пашићу да држи строгу дијету. Два дана није био ништа окусио. Трећег дана беше огладио те му донесоше неколико кашика супе. — Не треба да једете више — рекоше му. — Врло добро, одговара Пашић, сада бих хтео нешто да читам, можда би могли да ми донесете једну поштанску марку.

— Па како се осећа ваш муж?
— Мислим да већ нема опасности. Јуче је нашег домаћег лекара ударила капља...

Неочекивани одговор

Питао једнога дана отац малог Перицу: — Је ли, Перице, ко је највише лењ у вашем разреду? — Бога ми, татице, ја не знам. — Па добро — на то ће отац — ко ништа не ради кад остали читају?
— Господин учитељ.

— Не плашите се, госпоњице! Ја сам кавалер и нећу вам рећи руке у вис.

Куда чико!
Жури «Ледоломцу» да купим ципеле.
Чико! Ледоломац купује и продаје ципеле!
Где!
БАЛКАНСКА 29.

Пре и после тунела

Ах, те штампарске грешке!

У једном дневном листу изишао је овакав оглас:

«Лепа, црномањаста, 24 годи- не стара девојка, која нема познанства али има неколико мана — жели да се уда. Мираз 1,000.000 динара.

Чим је прочитао овај оглас један познати београдски монден, који је иначе већ годинама безуспешно ловио разне миражнице да би поправио своју трулу егзистенцију — сада је кликнуо од радости, дотерао се што је боље могао и пожурио девојачкој кући.

Дочекај је срдачно. Показали му девојку. Био је очаран. Показали су му и — дете. Али он је већ био спреман да чује и прими, оне, у огласу поменуте мане своје «будућек». Све се ипак свршило добро и по обостраној жељи, брзо и дискретно дошло до венчања.

После неколико дана, у једној згодној прилици младожења се обрати родитељима своје жене:

— Добро, у ономе огласу пре венчања поменуто је да Мирано има неколико мана. Мени је до сада познато само случај са малишаном. Објасните ми, дакле, и остале.

— Хе, драги зете, друге мане

су дошле због — штампарске грешке...

— Како то, молићу?
— Тако, грешка је само у — две нуле. Уместо 10.000, оштампано је 1,000.000.

— Од неког времена шеф ме јако воли. Ословљава ме са најлепшим именом.
— Где, а шта ти је рекао!
— Рекао ми да сам свиња.

Ако га то не спасе...

— «Не чини другоме оно што не желиш да други теби чини!»

СПОРТСКА КОЗЕРИЈА
ФУТБАЛСКИ ДЕРБИ НА ОБАЛИ ЛАМАНША

На обали канала код Дијепа одиграна је интересантна футболска утакмица, која се завршила катастрофалним поразом прекоморских гостију и шареним дресовима.

Утакмица је одржана под врло чудноватим околностима, тако да се претворила у рагби, а при крају првог полувремена чак у пливање. Под оваквим околностима гости исувише нервирани нису ни могли одиграти друго полувреме.

За време утакмице свирала је музика коју су приредили гостолубиви домаћини.

Радио-пренос ове утакмице, који је био заказан и који је требало да пренесе све североамеричке и енглеске станице, није могао такође да буде одржан због врло кишовитог времена које је праћено жестоким севањем и грмљавином. Тако су радио слушаоци могли једино да сазнају резултат јединог полувремена, када је преко радија објављен кратко резултат утакмице: «Де Гол дао аутогол!»

Целокупна европска штампа доноси опширне коментаре о футболској утакмици код Дијепа. «Гости су изгубили», — пишу новине, — «зато што су применили енглески систем игре «дубл-век», тојест, са три играча у навали и осам позади. Домаћи су, напротив, играли стари европски систем са пет играча у навали и са јаким одбраном. Европски играчи су се необично истакли у пуцању, тако да је чак и околна публика, која је утак-

мицу посматрала са бродова, страдала од добро тучених лопти».

«Убудуће би требало избацити из програма овакве тренинг утакмице.» — пишу енглеске новине. — «Јер оне само користе противнику а наша момчад се изнурава, тако да најзад неће бити способна ни изаћи на терен за одигравање финалне утакмице.»

У Русији још никако не могу да схвате да ли је утакмица на каналу била веслачка, футболска, пливачка, рагби, трка с препонама, или се ту пак одмах одржала целокупна овогодишња олимпијада.

«Како било да било,» — пишу њихове новине, — «ова утакмица је за нас изгубљена. Противник се сада сигурно учврстио на табели.»

У Европи влада велико интересовање да ли ће Енглези после пораза ове њихове резерве послати најзад прави прави тим.

Из централе за гвожђе и метале

Пажња грађанству

— Како гвожђарске радње: «Атлантик», «Пацифик», «Средоземно Море», «Ледено море» и «Црно море» располажу са неограниченом количином старог гвожђа и других метала, дозвољава се слободна купо-продаја истог. Више се неће издавати никакве дозволе од стране Централне за гвожђе и метале за купо-продају код горе наведених гвожђарских радњи.

Са Ташмајдана

— Трчите по лекара!

Перичин одговор

— Периче, знаш ли да ми најеш, зашто рибе не говоре!
— Покушајте ви да говорите под водом.

Маестро и Јона

— Добро, маестро, а где је Јона!
— Јона је у китовој утроби.

Филмови који долазе

ЛОНДОН: — «Све је лаж» — Филм о раду британског министарства за информације. Суделује агенција «Рајтер» и радио Лондон.

МОСКВА: «Безнадежан случај» — потресан филм о судбини Тимошенкових армија које без икакве наде у спас, очекују свој дефинитивни слом у подручју Кавказа.

ВАШИНГТОН: «Опасна игра» — филм о томе како су Американци благодарени свом претседнику добили ватрено крштење код Дијепа и извукли дебљи крај.

Мали огласи

Алармантне вести о нашој великој помоћи Совјетима, купује и најбоље плаћа Радио Лондон.

Сандолине, рибарске барке и чамце потребне за инвазију Европе купују у неограниченој количини. — Два ортака Англосаксе.

Незапослени гђурци могу добити стално запослење. Пошао и зарада до гуше. Обавештења да је — Адмиралитет англосаксонске флоте.

Издајем стан са купатилом прудешеним за обор. Адреса у администрацији.

Бесплатно намештање зуба врши — Боксерски шампион.

Ко докаже светској јавности да код Дијепа нисмо претрпели катастрофу, добиће стално место у радио станици Лондон.

Сретство за успешно подизање морала код мојих трупа купујем и најбоље плаћам. Стаљин.

Марку. — Лепо вели пословица: «да сваки Марко ради наопако». Тако и ви. Уместо да гледате у шољу, као што ради толики свет, ви тражите од нас савет како да освојите своју Дулчинеју.

Бившем политичару. — Спазајте и даље. Народу је лакнуло од како се политичари не брину за њега.

Помодарки. — Не можемо помоћи, јер само за вас треба вагон козметике а толико се дакле не производи на целој земљиној кугли. Једини је спас да се испишете из помодарки и пређете у рубрику: домаћица.

Рузвелт број 2. — Жалите се да вам више нико не верује. Многи се жале, ал' шта ћете; свет се опаметио. А, брате, тај ваш «кратки вал» баш је прећерао са лагањем па се и свету смучило.

Лилики. — Нисте ви једина коју муж vara. Тешите се да вам се то рачуна у дупле године за брачну пензију.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «ЛУЧ».

ОКАЗИОН
РАЗВЕДРИТЕ ВАМ СЕ ЛИЦЕ

Почетком септембра пушта се у продају

„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ“

илустровани лексикон вицева и шала, који лечи све болести, појачава крвоток и снажи нерве.

Без тога лексикона не треба да буде ниједна српска кућа.

„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ“

има више од 70 слика и карикатура и преко 300 вицева и шала као и десетак шаљивих прича, козеја и хумореска.

ЦЕНА САМО 10. ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
Тражите од свога продавца новина «ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ».

Женске вести

Нова собарица

Две пријатељице разговарају:

— Замисли, откако сам узела нову собарицу мој муж више не долази кући.

— Можда му је антипатична собарица?

— Не, побегао је с њом!

Јасноће ради

Он: — Овим пољупцем рекао сам ти све, што сам ти имао рећи о нашој љубави.

Она: — Ах, драги, понови то, нисам те добро разумела...

Праведна подела

Мама полази у шетњу и старијој девојци даје два колача: — Ево ти два колача од којих је један мањи. Кад буде време ужини, даћеш братићу да изабере који хоће.

Кад се мајка вратила, виде да мањи брат једе мали колач.

— Па ти ниси дала братићу да изабере?!

— Јесам, мама.

— Шта си му рекла?

— Или ћеш узети мањи, или нећеш добити ништа.

Мера предострожности

Марјан је хтео да ожени свог младог рођака и због тога је отишао једном посреднику за склапање брака. На своје највеће запрепашћење Марјан је међу фотографијама толиких невеста нашао и фотографију своје жене Даре. Наравно, кад је дошао кући, начинио је својој жени сцену.

— Али, забога, Марјане, немој бити смешан! Та се слика налази код агента још од времена кад си ти био тешко болестан!

Како је један занимљив комад пошљао одједном незанимљив

Неки млад писац, који је по мало муцао, успе да измоли милост од директора позоришта да му прочита свој комад. Само му директор рече да мора брзо да чита, јер је много заузет. Од узбуђења и страха, несрећни писац је страшно муцао при читању. На крају првог чина директор рече:

— Богами, тај комад је доста чудноват. Сва лица муцају. То би још могло да интересује публику.

— Али, господине, одговори писац, не муцају личности, него ја.

— А! Ви! Е онда ме више ништа не интересује.

АМЕРИЧКА АФЕРА

Како се иза безначајних афера развија чврста веза

Гост малој Аници:

— Па и ти помажеш мами кад има тако пуно света код вас у гостима?

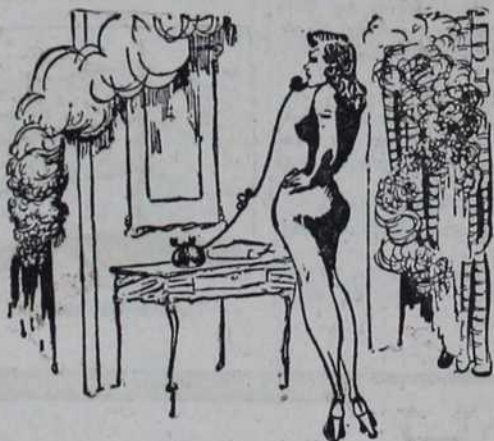
— Још како... Ја увек бројим кашике кад сви гости оду...

*

Судија (оптуженоме): — Зар не видите да сте скоро два пута већи од тужиоца?

Оптужени: — Видим, али мислим да смо ипак пред законом.

Женско време

— Ох ти си драги! Збиља да ли знаш број телефона пожарне команде! Код мене је пожар. А мало касније ћу ти се јавити да мало проћаскамо.

Љубавни терцет

Директна примена Питагорине теореме

...Пре толико векова, у Грчкој, родио се генијални математичар Питагора, вероватно само зато, да бисмо ми једног лепог дана доказали околини, помоћу његове теореме, логичност нашег љубавног терцета...

Љубав, та невидљива свемоћна сила, свезала нас је својим нитима у један хармоничан терцет, у коме смо улогу катета играли ја и мој брат Миле, а улогу хипотенузе — Зора!.. Замислите молим вас, наша околина сматрала је наш терцет апсурдним!... Зар то није незнање математике... Јер (ево, да се сами уверите) по Питагориној теореме: Зорина љубав према нама једнака је квадратном корену из збира квадрата наше т. ј. Милетове и моје љубави према њој!..

И, као што је Питагорина теорема основна ствар од које се полази, кад се жели решавање односа појединих страна у троуглу, тако, је и овај наш помегнути став у терцету био основан... Али, то не значи, да смо ми увек ишли у троје... О, не, то се, напротив врло ретко дешавало... Обично смо ишли Зора и ја или Зора и Миле а ретко сви троје... Јер што би ишли, кад је наша хипотенуза, то јест Зора, могла да се задовољи са једним катетом, то јест кад је био присутан само један од нас двојице!.. А шта се за то време дешавало, видећете из ниже наведеног.

Рецимо шетају Зора и Миле по Калемегдану, онда после дуже шетње, у вечерњем сутону, и на усамљеној клупи, тражи се вредност синуса пољупца, по математичкој формули:

Милетова љубав подељена Зорином љубављу једнака је синусу пољупца...

Или, на пример, налазимо се само Зора и ја. Онда у мраку за време биоскопске претставе тражимо вредност косинуса пољупца... И никада нам се не деси, да та вредност буде једнака нули, јер ја сам забога катета а седим према њој под углом од 180 степени... И, пошто сваких четврт сата пронађемо вредност косинуса, изиђемо после

претставе раздрагани... Оно, стина, ти су косинуси негативни (зато што је угао велики), т. ј. деси се, каткад, да поред нас седи каква смежурана бака чије је «царство» прошло или нека хистерична уседелица зелена, као гуштер, од беса што неће нико да је погледа... и тада, обично се чују речи: «Ала је данашња младеж негативна!»

...Тако вам је, дакле, изгледао терцет... Е, али једног дана Милету паде на памет да одбаци онај основни став диктован теоремом и пожелу да наша хипотенуза непрестано буде уз њега, другим речима хтео је да елиминира мене... На једвите Једе и под условом: да ми чисти ципеле и чека уместо мене за цигаре, пристадох... За последњи пут пронађох десет пута вредност косинуса са Зором у биоскопу и, после тога, повукох се... Знао сам добро своју вредност и нисам био, нимало, забринут. Истина било ми је жао Зоре, моје мале хипотенузе, која ће морати под углом од 90 степени са Милетом да проналази синусе.

...Ступих у друштво једног мог колеге и преко њега упознадох једну дивну купу т. ј. Цану...

Признајем, да наши пољупци, који су дошли одмах после познанства на Калемегдану, нису имали за мене тако велику драж пошто нисам волео угао од 75—90 степени, а она није волела биоскоп никако... Па, ипак, живело се некако...

И, знате, шта је једног дана било?

Дошао ми Миле и под изговором да му је тешко да ми чисти ципеле, предложио ми да се поново убацим у терцет... И пристао сам. После сам дознао да су, на последњем састанку, обоје решили да ме, јер хипотенуза не може без две катете — позову натраг. Напустих Цану и врати се окрњеном троуглу...

...И сад наш терцет весело корача кроз живот; блажен је, јер је увидео да мора безусловно да постоји, а не да се окрњи, пошто је он директна примена Питагорине теореме, која се не може и не сме мењати.

Генијални писац

— Је ли вам позната драма «Мондени»?

— Није, јер сам је написала лично.

Мода

Ситне модне вести

Модерно је сада носити уз једноставну хаљину, корпе са пијале пуне патлиџана, паприка, кромпира и осталог поврћа.

Место шешира модерно је сада носити на глави мараму «а ла шампијак» или «нец» за косу, у боји хаљине.

Уз обичну домаћу хаљину најбоље пристаје кецеља и варјача у руци.

Нова мода у Енглеској

Ради уштеде текстилног материјала једна лондонска модна кућа лансира хаљине без комбинеа на наго тело, препоручујући те хаљине беспрекорно витким дамама. Неколико стотина леђи чија је виткост изложена великој сумњи, наручило је те хаљине, не због штедње, већ да би се и за њих рекло да су ненадмашно витке.

Главно је да се мисли да су и оне витке, а врло важно што у Енглеској влада оскудица у текстилним сировинама.

Кратке сукње

— Како сте сазнали да сам оперисана од слепог црева!

— Видео сам вас јуче на бициклу.